

Хлъбоци с. м. мн. ч. чресла, бока: А тѣ гордо стоѣхъ, подирѣе рцѣ въ хлъбоцѣхъ си (*подперихъ руками въ бока*). Тб. 27. Съ това може да ся уварди дѣтето отъ много бѣди, които дохождатъ отъ стѣганіето на корема и хлъбоцѣхъ. Л. Д. 70 р. 90. И шишета пълни съ тоякъ водъ да ся турятъ подъ мишцѣхъ и отъ странѣхъ по халбуцѣхъ. *ib.* 72 р. 155.

Хлъмъ с. м., съ чл. **Хлъмѣтъ**, мн. ч. **Хлъмове** **Хлъмища**, холмъ: А като стогно и нарочно мѣсто (за издѣжъ) избрахъ малкъ едикъ полянкъ при подножіето на единъ хлъмъ. Р. С. 30. По всичко това нѣма да ся подвоимъ да кажемъ, че мѣсечината е като земѣхъ ни съ много високи иланини и съ глабоки долове и хлъмища. Л. Д. 73 р. 116. **Хлъмовце** ум. мн. ч. холмики: Въ полнѣхъ на хлъмовцѣхъ видѣхъ самораселъ тютюнъ. Р. С. 57.

Хмѣра с. ж. туманъ: Ще ли да ся раскура тая гъста хмѣра?—Ясенъ погледъ распрѣснова хмарѣхъ на животатъ ни. Р. 175.

Хоботъ с. м. хоботъ. **Хоботецъ** ум. хоботѣхъ: Свределѣхъ пробива по-глабоко, отъ колкото хоботецѣхъ на бубулецъ, въ най-якото дръво. Л. Д. 74 р. 137.

Ходачъ с. м. ходокъ. см. **юрукъ**.

Ходе(н)шкѣмъ нар. похода: Да имъ ся приказва и да ся учатъ на отворено, на чистъ въздухъ и ходешкѣмъ. Л. Д. 72 р. 152.

†Хѣджа* с. м. см. **хоѣа**: И ходжата си викале, Владика да кимбинѣса За пуство булче емирче. М. 51. *ср. ib.* 208.

Ходило с. с. ступня, подошва (*син. стжпало*): Да му ся гжделичкатъ ходила-га, устата, носа и небцето съ перуши-некъ. Л. Д. 70 р. 97.

Хѣдникъ с. м. корридоръ: Зехъ, като рударитъ, да копанѣхъ вѣтрѣ у земѣхъ ходаница и проходи. Л. Д. 74 р. 120.

Ходъ с. м. 1) ходъ, ходѣба: Армасникъ ми е далеко, Три дни хода да поидетъ, Три дни да доиде. В. 288. Три дни ходъ—три дня *ходѣба*.—Този старецъ е прекаралъ всичкии си животъ, Пакъ той ѣзди, а сѣмъ му да ся съспива съ ходъ. Сб. 112. Чловѣкъ, който все ся рови и блѣска съ книгъ та учи, отива да походи на расходъ, а ходѣхъ чѣсто дотягва на единъ пѣтникъ. Л. Д. 73 р. 239. 2) ходъ, походка: Ходѣхъ (на быкъ) му е чевръстъ, слободенъ и прѣгавъ. *ib.* р. 270.

Ходѣхъ на момъкъхъ и гордъ и легкъ. Ч. 59. 3) ходъ, шествіе: Той ходъ съ викатъ скѣрети. М. р. 524.

Хримизенъ пр. алій, красный: Пѣпѣхъ на отроцето врьзватъ съ хримизенъ конецъ. Ч. 3*. Тя си имъ тѣмъкъ ризъ, — куприненъ Римизѣхъ (= алена), гивизѣхъ (= вѣсчервена). Ил. 30, 32. Бѣли лица, хримизни бузици. З. 162. **Хримизъ*** с. м. отъ кърмъзъ* см. *это сл., см. прил.* — хримизенъ: Сякакво куше хримъс коприна, И сухо злато и сухо сребро. М. 116. Сейменски хримизъ тозлукъ и аленото фесленце. З. 239.

Худамъ м. дм. хулю: Армасалъ съ лудо младо На далеко на големо, Единъ идатъ ми та фалѣхъ, други идатъ ми та худатъ. М. 611.

Цавтокъ с. м. ум. цѣвтокъ: Ябука си пораснала — Пуштила цѣвтокъ маргарит. Ил. 159.

†Ципа и въ новопр. *тѣца*, ѣ въ *томъ же значеніи*; *ср. Lex. Pal. Sl. подъ этимъ сл.*

†Ципури и въ новопр. въ *томъ же значеніи* *тѣпурѣ*, *та*, die Weinrester.

Циръ пр.? Тамъ е намалъ била Рада, Дека аде цирѣ ѣгне. М. 107.

Црѣнна с. ж. = подница за печенье хлѣбъ. см. **черенна**.

Цръникъ м. дм. *ср.* черенъ(съ): Конь ми бѣленъ, како бѣлъ голанъ, А ти цръненъ, како црънъ голанъ. М. 249.

Цръница с. ж. *эм.* земли *эм.* цръна: Цръница зѣмѣ. Сб. 58.

†Цудуфъ *ср.* въ *новопр.* *тѣцулуфѣ* *ион*, *то*, Büschel, Schopf, Stirnhaar, Bündel Haare, Bündel Wolle.

Цуткамъ м. дм. цѣтѣхъ: На леденци едно ле дѣрво високо, На дѣрвото цѣрвено цвѣе цутка. М. 339. *ср.* цутамъ.

Цѣлѣхъ са м. дм. просвѣтчаваю: Низ гждѣо ти се цѣлѣе, Како нис чѣша цѣклена. Ил. 98.

†Чалма отъ *мало* *ynompeб.* *tchalma*, *turban d'étoffe écreue et sans apprêt.* (В. М.).

†Чапкънинъ отъ *tchapquy*, *cheval d'allure rapide, bon traqueur.* 2° *rôdeur, vagabond; vaurien.* **Чапѣндѣкъ** отъ *tchapquylyc*, *vagabondage; conduite déréglée ignoble.* (В. М.).

Чаталестъ пр. вилообразный: Помежду залистенитъ чаталести влонове, мирна са нѣшо като човѣшка рѣка. Зк. 147.